

Værdi; men i det Dieblit, der blev Spørgsmaal om, at de skulde have en saadan Ret mod Erstatning, og saaledes at baade den Ene og den Anden skulde blandes ind deri, vilde mangfoldige Giere sige: Ja, nu kunne I jo henvende Eder til Kommunalraadet eller Amtsrådet eller hvem det nu er, der skal ordne dette Forhold, nu ville vi ikke have dette Kænd paa vor Eiendom. Det tror jeg, Fiskerne have megen Grund til at frygte for, kunde indtræde. Det forekommer mig ogsaa, at kun naar man kunde paavise, at der mange Steder havde været væsentlige Ulemper ved de bestaaende Tilstande, var der Grund til at røre ved det hele Spørgsmaal. Smidlertid er der et Forslag, jeg tror af et Flertal, som gaar ud paa, at hvor det virkelig skulde vise sig umuligt for Fiskerne at faae en saadan Tørreplads, som de nødvendig maatte bruge, maatte de kunne henvende sig til det kommunale Raad, der saa skulde foretage en Expropriation til Brug for et vist Antal Aar, og fordele Bestøtningerne herved paa de paagjældende Fiskere. Jeg har ikke været med til at stille dette Forslag, og jeg tillader mig at udtale, at selv om det skulde være nødvendigt at gjøre Noget i saa Henseende, er Forslaget, som det foreligger, altsor ubestemt affattet. Der staar blot „Fiskerne“. Hvad er det for Fiskere? Er det alle Landets Fiskere, eller er det blot dem, der bo i Kommunen eller Amtskommunen, eller hvilke Fiskere er det? Og hvilken Kommune er det, de skulle henvende sig til? Selvfølgelig den Kommune, hvor de ville have deres Fiskeplads. (En Stemme: Tørreplads!) Ja, men det behøver ikke at være de Fiskere, der bo i den paagjældende Kommune, der ønske Tørrepladsen; det kan jo være f. Ex. Fiskere fra Sylland, der ønske Tørreplads i Sjælland, og saa skal en sjællandsk Kommune reparere og besørge inddrevet Bidrag fra Fiskere i maaste mange forskjellige fremmede Kommuner. Det er overordentlig ubestemt, saaledes som Forslaget er affattet. Jeg har derfor ikke kunnet tiltræde det, skjøndt jeg erkjender, at det er det, der mindst gjør Brud paa de bestaaende Tilstande her i Landet, og hvis det skulde være nødvendigt at gjøre Noget i saa Henseende, og hvis alle Forslagene skulle blive forkastede ved denne Leilighed, hvorom jeg Intet veed, vil Forholdet jo kunne blive taget under Overveielse paany. Jeg vil i saa Henseende pege paa, at det dog vistnok var bedre, at det blev en sagkyndig Kommission, f. Ex. en Landvæsenkommission, der skulde foretage en saadan Expropriation og afveie, om det var nødvendigt at berøbe den Ene sin Eiendom til Fordel for den Anden, end

overlade Sligt til Kommunalbestyrelsen. I det Hele taget er det jo dog, naar der er Spørgsmaal om ved Vandløb, ved Afledning af Vand eller ved andre Maader, hvor den Ene skal genere den Andens Eiendom, specielle Kommissioner, der afgjøre Sligt og ikke de kommunale Raad. Saaledes som Sagen staar, vil jeg tilraade at stemme mod alle de Forslag, der i saa Henseende ere stilledede baade af Flertallet og Mindretallet. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) ganske alene har stillet Forslag med Hensyn til Inddæmninger og beklaget sig over, at Fiskerne mistede deres Ret til at fiske paa saadanne Steder, hvor man dæmmede ind i Folge kongelig Koncession, saa maa jeg erkjende, at der er Meget i, hvad det ærede Medlem udtalte, som jeg sympathiserer med, skjøndt hans Forslag i flere Henseender ikke kan accepteres. Det er faktisk Tilfældet, at hvor store Strækninger, store Fjorde her i Landet ere blevne inddæmmede, har det vist sig, efter at der har været pumpet en Del, at det ikke har kunnet betale sig at gjøre det til tørt Land, og saa have private Følf faaet privat Eiendomsret over større Dele af det danske Søterritorium, hvor tidligere Alle og Enhver havde Lov til at fiske. Herved have da navnlig de Omboende lidt betydelige Næringsstab ved at blive viste bort fra deres gamle Fiskepladser. Det forekommer mig nok at være meget uheldigt. Jeg vil ogsaa nævne andre Tilfælde, hvor man i det Smaa kan genere, ret betydeligt endog saa, Fiskeriet i sin største Almindelighed. Det er ved Fjordens Udmundinger og forskjellige Steder, hvor der er Legepladser, ved Veie med 1 a 2 Fods Vand. Der er det meget let at inddæmme et lille Stykke, og der er det netop, at Fiskene staa og lege i de saakaldte laafede Vande. Der vil man særlig være udsat for, at Enhver, der faar Koncession, inddæmmer, En 4—5 Tdr. Vand, en Anden 10—20 Tdr. Vand, og dette Areal bliver saaledes berøvet Fisketerritoriet, uden at Fiskerne i nogen Henseende blive holdte stadesløse. Mig forekommer det, at ved enhver Koncession Fiskernes Interesser burde komme til Paatale, og at Indenrigsministeren burde forlange i saa Tilfælde, at den Koncessionsjøgende giver Erstatning for det fra Airlids Tid drevne lovlige Fiskeri, forsaavidt det kunde bestemmes af uvillige Mænd, eller af en Landvæsenkommission, eller hvem der nu skulde gjøre det. Men Ret til en Slags Erstatning forekommer det mig, at vedkommende Fiskere maatte have. Jeg skal nu blot nævne, at naar Udvalget eller Udvalgets Flertal har været med til at stille Vædrings-